

Yunan zulmü

Yunanlıların, Müslüman Türk milletine olan kinini herkes biliyor. Bu hislerini, her fırsatta, Müslüman Türk milletine karşı bir fetna'ya çevirmişlerdir. Bu sebeple: **Anadolu'da 'düşman' kelimesinin karşılığı 'Yunan'dır.**

İslam'a ve Müslüman Türklere olan kini o kadar büyüktür ki, mesela, bir İslam beldesi olan Selanik çok kısa bir sürede Müslümanlardan temizlenmiştir.

Balkan Savaşları'ndan önce, bir vatandaşı-mıza, "gün gelecek, Selanik'te bir tane Müslüman kalmayacak, orası Hristiyanların beldesi olacak" denilseydi; herhalde gülüp geçerdi. Ege sahillerindeki birine, "şu gördüğün adalar Yunanlıların olacak" deseydiniz, sizi ciddiye almaz, "git başımdan" derdi.

Neticede aklıma-za gelmeyen, başımı-za geldi. Selanik'i 1912 senesinde kaybettik. Bugün hiçbirimizin gündeminde bu şehir yok. Ancak Selanik'in teslim haberi İstanbul'da büyük bir dehşetle karşılandı. **"Selanik'i nasıl terk edebildiniz, o güzelim yurdumuzu?"** diye çıktı Mustafa Kemal bir arkadaşına. **"Neden onu düşmana bırakıp da buraya geldiniz?"** (Selanik Hayaletler Şehri, Sayfa 304)

Mustafa Kemal'in bu tepkisi, Lozan'dan sonra söylediklerini hatırlayanlar için hiç de şaşırtıcı değildir: **"Allah izin verirse ve ömrüm yeterse, Selanik'i ve diğer birçok yeri geri alacağım."**

Konuyu dağıtmayalım, devam edelim.

Hatırı sayılı miktarda, Selanik kartpostalım var. Şehrin kalesinden Beyaz Kule'sine varınca-ya kadar, neredeyse tamamını, bu kartpostalardan görebiliyorum. Osmanlı dönemine ait hemen her karede, en az birkaç tane cami ve minare yer alıyor. Ancak Yunan eline düştükten sonra başına gelmeyen kalmıyor.

Şehirler de, insanlara benzerler. Onlar da dil, din ve kimlik değiştirirler. Selanik'in yaşadıklarını biz değil, Mark Mazower anlatsın: **"Kentte daha önceki tüm Müslüman varlığının izlerini silmek istercesine, yerel yönetim neredeyse derhal, o zamana değin Selanik silüetini belirlemiş olan minarelerini yıkma kararı aldı ve bu işi yapacak şirketleri ihaleye davet etti."** (Sayfa 357)

Yunan'ın tek derdi minareler değildi. Osmanlı

Yunan'ın tek derdi minareler değildi. Osmanlı mirası olarak gördükleri herkesi ve her şeyi hedef almışlardı. Giyim kuşam da, Yunan zulmünden, payına düşeni fazlasıyla aldı. Devamını yine Mazower'e bırakalım: **"Fese savaş açıldı ve yerel yetkililere demiryolu, tramvay ve elektrik müdürlerinin çalışırken fes giyenleri işten çıkarmaları talimatı verildi. Yunan vatandaşlığına girmeyi reddedenler kovuldu"** (Sayfa 309)

Kurtuluş Savaşı yıllarında Yunanlıların işgal ettiği yerler, adeta yaşanmaz hale gelmiştir. Söz gelimi Manisa ve Kasaba'nın yüzde 90'ını, Alaşehir ve Salihli'nin yüzde 70'ini yok etmişler. Yunan birlikleri, resmi rakamlara göre, Batı Anadolu'da Müslümanlara ait 142 bin binayı yerle bir etmişler. Bazı ilçelerde, ayakta kalabilen bina sayısı yüzde 10'un altındadır.

Elbette bu kadarla kalmadılar. Yunanlılar, İzmir'in işgali ve Batı Anadolu'ya saldırılar esnasında, esir düşen askerlerimize ve toplama kamplarına gönderilen sivillere karşı, olmadık mezalimler uyguladılar.

Karahisarlı Mollazade Hacı Ali Paşa'nın oğlu Mümtaz Efendi Atina Losiye karargahında yaşadıklarını şöyle anlatır: **"Üzerimde mevcut bulunan 272,5 lirayı işkence ederek, gasp ettiler. Yanımda bulunan dindas ve esir arkadaşlarımdan bazılarının ağızlarından altın dişlerini kasaturayla sökerek aldılar."** (Sayfa 27-28)

Eskişehirli Gazizade Hacı Ahmed Sadık Efendi ise Milos Adası'nda yaşadıklarını şu şekilde anlatıyor: **"Giyecek namına ancak Türkiye'ye iade edileceğimizden birkaç gün önce Yunan askerlerinin üzerinden çıkan elbiselerden bir miktarı avret mahalleri dahi açık kalmış olan esirlere verilmiştir. Yunan jandarmalarının keyfi olarak esirleri öldürdükleri halde Yunan Hükümeti tarafından mesul tutulmadıklarına şahit oldum."** (Yunan illerinde Zavallı Eserlerimiz, Sayfa 62-64)

Herhalde bu kadar örnek yeterlidir. En azından bana yetti.

Nereye varmaya çalıştığımı hemen söyleyeyim: "Bunlar yüz sene önceydi. Artık devir değişti" mi diyeceğiz? Ya da diyebilecek miyiz?

Ne diyebileceğimizi belirlemek için bir de bugüne bakalım.

Batı Trakya Türk Azınlığının hâlâ birçok sorunu var. Her şeyden önce Yunanlılar, kardeşlerimizin Türklüğünü kabul etmiyor. İlaveten de şunlar: **Eğitim, atanmış-seçilmiş müftülük, şer-i hukuk sisteminin uygulanması, vakıf mallarının iadesi, İskeçe Türk Birliği'nin resmiyeti ve ekonomik imkânsızlıklar.**

Bütün bunları yazmaktaki, hatırlatmaktaki amacımız şudur: Devir değişti. Devirle birlikte, yöntemler de... Ancak **Yunanlıların, değişmeyen tek bir şeyi var: İslam'ı ve Müslüman Türk milletini yok etme arzuları.**

Ayhan Demir

ayhan.demir@hotmail.com